1874. VI. évfolyam. 230. szám. Hétfő, november 23.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Veczey-ház földszint a szerkesztőségbe bermentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az álom után.

*** Az utóbbi napok eseményei arról tesznek bizonyságot, hogy a nemzet ébredni kezd az álomból, mely lecsukva tartá szemeit. Közönynyel nézte a nemzet legnagyobb része eddig, hogy naponkint mélyebb sir tátong nemzeti önállóságunk, függetlenségünk körül.

Óriási botrányok követtettek el a kormányhatalom körében a haza rovására. Napról-napra tetézték adósságainkat a nélkül, hogy annak kellő hasznát láttuk volna.

Csak nehány ember állott a sikon élő tiltakozás gyanánt a hatalom ellenében, hogy a kapzsiság elől megmenthesse azt, a mit megmenteni lehet.

A nemzet nagy része eddig tétlenül nézte e küzdelmet, s legfelebb jót nevetett, midőn egyik a másikon „ütött egyet." Ennyiből állott az érdeklődés.

Most azonban — ugy látszik, — a nemzet kezd önméltóságának tudatára emelkedni, s már elhangzott a kiáltó szó, mely felrázza a nemzetet.

Ideje is volt már.

Az erdélyi mozgalmak és a pestmegyei felhivás, mit alább ismertetünk, oly jelenségek, a miknek nem lehet, — nem szabad nyomtalanul eltünni.

Mindegyik lényege a nemzeti önállóság, függetlenség kivivása, megőrzése.

E programmot kell vallani minden igaz magyar embernek. Ezt vallotta eleitől kezdve a magyar ellenzék.

Növeli e mozgalmak becsét és értékét azon körülmény is, hogy azok a nemzet zömének köreiben indultak meg.

Az országos választások küszöbén állunk. Nem vélünk tévedni, ha azt állitjuk, hogy a nemzeti függetlenség érdekében megindult mozgalmakra a választási korszak közelgése is befolyással volt.

Lehetetlen be nem látni, hogy e mozgalmaknak nem lehet csupán Erdély és Pestmegye területére szoritkozni, átcsaptak azok a haza minden részébe.

Kötelességünk is, hogy csatlakozzunk azon mozgalmakhoz, a mik hazánk, nemzetünk érdekében indultak meg.

Fájdalom, eddigelé csak az ellenzék volt az, a mely a nemzet önállóságát hangoztatá a közösügyes kormánynyal szemben. Most Erdélyben „a haza érdekében" megindult mozgalmak intézői nem csupán az ellenzékhez szólnak felhivásukban, hanem a jobboldaliakhoz is, átalában minden magyar polgárhoz, a ki ugyan képes volt belátni, hova vezette nemzetünket a közösügyes kormány gazdálkodása?

Gyökeres reformot, a mire elkerülhetlenül szükségünk van, csak rendszer változás által eszközölhetünk.

Itt kell a **nemzetnek** egyetérteni.

A fenálló viszonyokkal s a megindult mozgalmakkal szemben — legelőször is az országgyülés ellenzéki árnyalataira vár a feladat, hogy — egyesüljenek.

Egyesülniök kell, ha igazán akarják elveik diadalát.

Széthuzások által nemcsak saját erejöket s hatalmokat gyengitik, hanem megosztják a nemzet soraiban is azokat, a kik különben egy czélra törekednének.

Félre kell itt tenni a kicsinyes érdekeket. S minden embernek, a ki magyar, sorakozni kell a nemzeti függetlenség, önállóság zászlója alá.

A nemzet már ébredni kezd.

S országgyülési képviselői csak nem jászhatják továbbra is az alvajárót?!

Elég volt a közösügyes boldogság életvesztő álmából.

Csak előre!

— **A király** tegnap reggel Budára ment, s ott a román küldöttséget fogadá. Tegnap este pedig Bécsbe indult Károly Ferdinánd temetésére.

— **Az okmánysikkasztás** ügyében Rothfeldet, a „N. fr. Pr." levelezőjét Andrássy Gyula gr. külügyminiszter magához hivatván, az ismeretes jegyzék ügyében kihallgatás alá vette. Kollégánk állhatatosan vonakodott megnevezni a vétkest. Mire Andrássy gróf figyelmeztette őt, hogy a vétkest törvényszékileg okvetlenül ki kell puhatolni, kollegánk erre azt jegyzé meg, hogy a magyar igazságszolgáltatás minden éleslátása mellett sem volt képes egyebek közt a keleti vasut ügyében sem kipuhatolni a vétkeseket, kiket pedig az egész világ ismer.

— **A főváros polgármestere** felhivást intéz a polgárokhoz, hogy a népkonyhák költségére adakozzanak. Gyüjtőivek bocsáttatnak ki. S e czélra a budapesti lapok szerkesztőségei is elfogadják az adományt.

— **A képviselőház** bizottságai még mindig dolgoznak. A pénzügyi bizottság a közl. ügyér költségvetését tárgyalja, a miniszter megigéré, hogy a személyes járandóságoknál még levonást tesz. Az adóügyi biz. az adókezelési javaslat tárgyalását bevégezte, s elvben elfogadá a bélyeg és illetékkiszabási külön hivatalok felállitását.

— **Nemzeti hirlap** czimen ujévtől Toldy István politikai napilapot szerkeszt a Franklin-társulat kiadása mellett. Toldy a Deákpárt hive. E vállalat — ugy hallik — csak a választási mozgalmak idényére keletkezett.

— **A véderői bizottságban** a kisebbség különvéleményt jelentett be, hogy a magyar honvédségről elkülönitve alkottassék törvény.

— **A szász nemzeti egyetem** második ülésén a nemzeti levéltár rendezése czéljából bizottság kiküldése határoztatott. Megválasztattak a pénzügyi, számvizsgáló, tanügyi stb. bizottságok is.

— **Rózsa Sándor** halálra itéltetését — mint bennünket táviratilag értesitenek — a király legkegyelmesebben életfogytiglani börtönre változtatta.

Debreczeni kör a fővárosban.

— A „Debreczen" szerkesztőjének. —

Budapest, nov. 22.

A jelenleg Budapesten tartózkodó ugy egyetemi hallgatók, mint a tudomány és müvészettel foglalkozó debreczeni volt fő- és reáliskolai tanulók, tegnap szombaton, e hó 21-kén megalakultnak nyilvániták „debreczeni kör" czim alatt szervezett társaskörüket, melynek czélja lesz, kizárva minden politikát, a társas és hazafias szellemet fentani és ugy anyagilag, mint szellemileg a Debreczenből feljövő fő- és reáliskolát végzett tanulókat segélyezni.

A gyülés folyama alatt, melyben mintegy 50—60 fiatal ember vett részt, nagy lelkesedést szült Ujházy Ede nemzeti szinházi tag levele, ki ugyanis akadályozva levén megjelenni betegsége miatt a gyülésen, igy kéri fel az ideigl. elnököt, hogy őt, — miután igen érdeklődik a kör iránt, — a történtekről értesiteni sziveskedjék, eszerint egyhangulag határoztatott, hogy jegyzőkönyvi kivonattal értesittessék.

A gyülés a maga kebeléből 12 tagu bizottmányt választott, megbizva az alapszabályoknak mielőbbi elkészitésével, megválasztattak: Cseresznyés Jenő müegyetemi hallgató, Lenthe Gusztáv, Oláh György joggyakornokok, Bükk Géza, Ilyés János orvostanhallgatók, Steiner Miklós gyógy sz. t. hallgató, Vozáry Gyula, Szombathy János bölcsészettanhallgatók, Csiky Lajos, Szilágyi Lajos; az irói és müvészi körből Ujházy Ede és Kompolthy Tivadar.

A gyülés eloszlása után az ujonan választott bizottmányi tagok megtartották az első bizottmányi ülést, megválasztva Cseresznyés Jenőt elnöknek, Oláh Györgyöt alelnöknek, ki egyszersmind a titkári teendők végzésével bizatott meg, Lenthe Gusztávot jegyzőnek és Steiner Miklóst pénztárnoknak.

A bizottmánynak további müködéséről szerencsém lesz t. szerkesztő urat legközelebb tudósitani.

Steiner Miklós,
m. k. e. gyógy. t. hallgató.

Szervezkedjünk!

— Pestmegye választóihoz a központi bizottság lelkes felhivást intézett, melyben a szervezkedésre hivja fel az illetőket.

E felhivás közvetve az egész ország lakosságához szól. Adjuk ebből a következő pontokat.

A mit a baloldal évek előtt megjósolt: csakugyan bekövetkezett. Azon politika, a mely ellen a baloldal minden alkalommal felszólalt, a mely ellen mindig férfiasan, kitartóan és bátran, — de fájdalom sikertelenül — küzdött, meghozta keserü gyümölcsét.

Fájdalmasan, közvetlenül érezzük most már mindnyájan, mily szomoru helyzetbe sodorta az országot azoknak uralma, a kik a baloldal reform-törekvéseit forradalmi mozgalmaknak, s intő figyelmeztetéseit gáncsoskodásnak szerették nevezni és vádolni.

A figyelmeztetések, a haza érdekében emelt felszólalások siker nélkül hangoztak el; az önzetlen és fárasztó küzdelmet elnyomta a többség makacs hatalmaskodása, — de a tények, a következmények kinosan éreztetik az egész országgal, hogy a baloldalnak igaza volt.

Most már oda juttatták az országot azok, — a kik annak idejében figyelembe sem vették a baloldal hazafias aggodalmait, — hogy csak a legnagyobb erőfeszités, a legönzetlenebb önfeláldozás s legáldozatkészebb honszeretet lesz képes kiragadni a hazát a nagy veszélyekből, a melyekbe az önzés és félelem politikája sodorta.

De épen ezért, mert a haza — bár a mi hibánkon kivül — veszélybe van döntve, mert az ország bajban sinlődik: most inkább, mint valaha kell küzdenünk elveinkkel s elveinkért.

Ha a nemzet tenni nem fél; ha bátran szemébe néz a veszélynek s visszarettenthetlenül előre haladni mer: akkor bármily veszélyek is álljanak vele szemben, még sincs veszve minden, s most van ideje kitüntetni, akarjuk-e szabad, önálló s életerős országgá fejleszteni hazánkat, vagy továbbra is ott akarjuk-e hagyni azon a lejtőn, a melyre jutott; a melynek kezdete félénkség, lemondás volt, s vége a szégyenteljes bukás tátongó örvényébe vezet?

Pestmegye buzgó, áldozatkész és elvhü lakossága mindig megtette kötelességét, s meg vagyunk győződve, hogy a küszöbön álló megyei és országos választások alkalmával szintén habozás nélkül fog választani tudni azon két párt között, a melynek egyike az országot a jelen válságos helyzetbe sodorta, mig másika üldözve s mellőzve bár, de fáradhatlanul s a legnemesebb önfeláldozással mindig ezen előre látott veszélyek elháritását s megelőzését tüzte ki küzdelmei czéljául.

Munkára tehát elvtársak! Irtsuk ki sorainkból a közönyt; minden egyes ember lépjen sorompóba a közügyért, vesse latba tetterejét, befolyását, sorakozzunk; mutassuk meg, hogy erélyünk nem csüggedett, hazaszeretetünk nem szenvedett csorbát; a közügyek iránti lelkesedésünk nem aludt el, s elveink szilárdságát nem ingatta meg semmi.

Ha mindenki igy fogja fel hivatásszerü kötelességét; ha senki sem fárad el a küzdelemben, — ugy győzelmünk kétségtelen leend.

A Tiszavölgy birtokosaihoz.

— Kenessey Kálmántól. —

I.

E nyár folytán pár izben volt alkalmam a Tiszavidéket különböző irányban megszemlélni, s láttára ama gazdászati nyomornak, mely első tekintetre szembe ötlik, s melyet a hazánkat, de különösen az alföldet minduntalan sulytó aszály idézett elő, teljes sulyával merült fel előttem ujra a kérdés: meddig fogjuk még összetett kezekkel nézni, hogy a Tisza s átalában öntözésre alkalmas s egyéb felyóink vize kihasználatlanul hömpölyögjön le a Feketetengerbe? — Akkor, mikor az árterek s a szabályozás utján kiszáritott mocsárok szomjas földei nedvesség után sóvárognak, s a szabályozás előtt gazdag legelőkön ma éhen vesz a barom!!

Megvallom, hogy egy perczig sem tudok fenakadni azon a naponta mind sürübben megujuló panaszos feljajduláson, hogy ha ily eredményének kellett lenni a Tisza-szabályozásnak, mint a mi csakugyan észlelhető: — jobb lett volna inkább soha nem szabályozni a Tiszát — hanem hagyni rakonczátlankodni kénye szerint — hadd maradtunk volna inkább gazdag baromtenyésztő gazdák — mig most egyoldalu gabonatermelőkké lettünk — kiket a szárazság minduntalan az inség szélére sodor.

Mi, kiket az ügy nem közvetlenül, hanem csakis közügyileg érdekel, talán nem fogunk ily szélsőségre ragadtatni ez ügyben, de annyit mi is határozotton fogunk állithatni, hogy nagy kár, miszerint a szabályozási munkálat egyuttal az öntözésre is ki nem terjesztetett, legalább oly terjedelemben, hogy reá a jövendőség, illetőleg a jelen épithetett, s a letett alapokat fejleszthette volna.

Nagy mulasztásnak tartom, hogy akkor, mikor a vasutakba milliókat öltünk, nem juttatott egy fillérecske is — a Tiszavölgy öntözésének megkezdésére, illetőleg csatornázására, holott az első kölcsönnél a csatornázás hangsulyozva is lőn.

De ne háritsuk a mulasztások bünét se a kormányra, se az országgyülésre kizárólag, vádolja magát mély hallgatásával a Tiszavölgy összes lakossága is, mely ha annak idején felemeli szavát, mint egy ember, — vidékének ezen életkérdésében bizonnyal figyelmet költött volna a döntő körökben, s talán egy vagy más érzelmi vasut milliói a magyar Kanaanba lettek volna beruházva, mely ma ezen elnevezést csakis amugy „lucus a non lucendo" módra viseli.

Ép e napokban közlé velem egy teljes hitelt érdemlő alföldi gazda, hogy 16 év lefolyása alatt 9 éve volt aszályos, tehát több mint fele a mondott éveknek vagy teljesen terméktelen volt, vagy nyomoru termést adott.

Jól tudom, hogy az öntözés az összes alföld gazdáira ki nem terjeszthető — feltéve, hogy elégséges vizzel és pénzzel rendelkeznénk is, századok munkáját fogná ily óriási mü igénybe venni. Tudjuk, hogy a tervezett tiszalökgyomai öntözőcsatorna rayonjában 450.000 hold kombináltatott. De e felvett tér csakis azon ártér, melyet a Tisza vize adni szokott szabályozás előtt, az a Tisza vize, mely kiöntések alkalmával ölnyi mélységbe hömpölygött sok helyütt, s első pillanatra gondolható, hogy egy rendszeres öntözés a fentebbi holdaknak legkedvezőbb esetben csakis felét kaphatja fel, legalább egyelőre, addig tudni illik, mig további csatornázás utján csakis vizemelő gépek segélyével tovább fejleszthető lenne.

De én az öntözés hasznát, nemcsak a közvetlen vizezés esélyeiben keresem, mellékesen is kell, hogy jótékonyan hasson a szomszédos területekre, először a nagymérvü kipárolgás által, mely a harmat alakjában fogna beverődni a szomszédos területeken, s az esőhiányt pótolni, másodszor a hajcsövesség utján nedvesités által, mely az alföldi talajviszonyok közt igen fontos szerepet játszott a szabályozás előtti időkben s még fontosabbra lenne hivatva a jövőben.

Sajnos, hogy egyelőre az állam beható segélyére e fontos kérdésben nem számithatunk, nem kétlem még is, hogy az megteend annyit, mennyit tehet az ügy előmozditása érdekében. Igy például az előmunkálatok foganatositására talán kiküldheti szakértő mérnökeit, hogy ekként az érdeklett azon közönség, mely kénytelen lesz saját erejéből alkotni (habár külföldi tőkével is), mielőtt a munkához kezdene, tájékozva lehessen a költséget vagyis a szükséglendő tőkét illetőleg.

Vannak, kik a Tiszavölgy öntözésének kérdését nem ismerik el oly országos ügynek, melyben az állam hozzá járulása igényelhető volna.

Én ezen tagadás ellenében határozottan országos ügynek tartom a tiszai öntözés kérdését. Mindenelőtt azért, mert ha a Tisza-szabályozás kormányi aegis alatt hajtatott végre: jogos a követelés, hogy a szabályozás által okozott bajok szintén az állam által hárittassanak el.

Továbbá földmivelő országunkra nézve nem lehet közönbös a Tiszavölgyön előbb virágzott szarvasmarha, s átalában a haszonállattenyésztés csökkenése, hogy ne mondjam végleges tönkre silányulása. Ez nemcsak helyi, hanem országos mezőgazdasági kérdés.*)

Végre, ha valamely országrész oly viszályokkal küzd, melyeken önmaga segiteni nem képes, jogosan apellálhat az összes ország segélyére, melynek terhét egyenlően viseli, s az ország segélyét nem tagadhatja meg már csak önzésből sem, nehogy az illető vidékek adóképessége semmisüljön meg.

Számos ország példája áll előttünk az öntözés terén, nemcsak az ugynevezett kultur, de sőt az általunk barbároknak tartottak is nagyszerü eszközléseket képesek felmutatni a multban ugy, mint a jelenben. Olaszország nagy kiterjedésü példányszerü öntözéseit ismeri a világ. Angolország, daczára rendkivül kedvező csapadékátlagának, jeles példáit adja az öntözésnek. — Németország minden lehető folyócskája — ere, fel van használva öntözésre. Az osztrák-tartományok nagy előhaladást tettek szintén e téren. India a régen multban, sőt a jelenben is óriási alkotásokat tett e mezőn, a granadai mórok nagy mesterei voltak az öntözésnek. Persia nagymérvü öntözéseket mutathat fel ma is, mint szintén China és Japán. Egyptom évezredek óta dolgozik a Delta öntözési rendszerének tökéletesitésén, s azt oda fejlesztette, hogy a müvelt világ kalapot emelhet előtte.

Ez ország a Nilus juniusi áradásait fogja fel ezer meg ezer csatornája s viztartóiban, s midőn a hőség tetőpontját éri el s a termények leginkább igénylik az öntözést, 600,000 ló és ökör és számos gőzerőmü emeli a csatornák vizét a veteményekre s eredményezik azen dus terméseket, kétszer egy évben, mi által lőn lehetővé az, hogy egy barbaresk statusban holdankint 50 forint haszonbért nyerjenek a földesurak.

Ha meggondoljuk, hogy Egyptomban csak ott lehetséges tenyészet és termelés még a fára nézve is, hova és meddig a viz elvezethető, hogy öntözés nélkül a Delta hirneves termékeny földe sivatag lenne, mely hitvány gyomnál egyéb terményt felmutatni nem birna, — s viszont hova az iszapos Nilusviz elvezettetik, a sivatag homokja édenné válik, mindezt legujabban az édes vizi csatorna mentében felmutatható virágzó gazdasági telepek és kertek is igazolják: akkor lehetetlen, hogy a vizek felhasználásának kiszámithatlan fontossága iránt határozott meggyőződést ne nyerjünk, s oly tényezőnek ne tekintsük azt, mely egyes államok léte és nem léte felett határoz.

— **Gróf Lónyairól** nagy örömmel jelzi a „Prot. egyh. és iskolai lap", hogy a prot. ref. egylet tagja lett, s az uj bibliafordítás

*) Országos kérdés már azért is, mert az öntözés által lehetősitett takarmány-termelés utján azon helyzetbe juthatunk, hogy állatkivitelünknek a behozatal ellenében mutatkozó s egy földmivelő államra nézve szégyenletes — deficite megszünend.

A „DEBRECZEN" tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

MÁSODIK KÖTET.

IV. FEJEZET.

(Folytatás.)

— Mi dolgod van neked most a kertben? — igy szólitá meg nyers hangon az érkezőt.

— Éliással beszélgettem, válaszolá a kérdezett, és egész nyugalommal nézett a haragos arczra.

— Az efféle beszélgetésnek véget kell vetni; — igy szólt a törvényszéki elnök s azzal a terembe indult, egyszersmind intett Annának, hogy őt kövesse. Majd saját szobájába ment, és iróasztalához ülvén, a leánykát épen oly éles fürkésző tekintettel szemlélé, mintha birói kihallgatást akart volna teljesiteni.

— A mult éjjel merre és hol voltál? — kérdezé röviden és élesen.

— Katharinánál voltam, — válaszolá Anna, mire szemeit lesütötte.

— Nem igaz, mert nála csak nehány perczig valál. De hát ő hozzá honnan mentél, és tőle hova távoztál?

Anna hallgatott.

— Feleletet akarok hallani! — mondá kemény hangnyomattal az elnök, miközben öklével az asztalra ütött.

— Én pedig, kedves nagybátyám, nem akarok felelni.

A törvényszéki elnök hirtelen fölállott, és egészen Anna eleibe állván, igy szólott:

— Vigyázz magadra! az én türelmemnek is megvan a maga határa. Tegnap ugy tüntetéd föl előttem magadat, mint egy hálátlan gyermek, kinek a maga érdekén kivül semmi másra nincs figyelme. Ma ugy állsz itt előttem, mint egy olyan könnyelmü leány, aki magadviselete által valóságos botrányt okoztál. Mindent tudok, és hibádat csakis az által hozhatod némileg helyre, ha a tiszta igazságot egész őszinteséggel előttem bevallod. Jegyezd meg magadnak jól, hogyha igazat nem mondasz, semmi elnézésre nem számithatsz. Szerencsétlenre már érdemtelenné tevéd magadat, jól vigyázz, hogy türelmemmel is ugy ne járj. Nos tehát, akarod-e mondani, hogy hol töltötted az elmult éjet?

— Nem . . . — majd megfogá az elnök kezét, és a legbensőbb érzelem kifejezésével igy szólt: — hidj nekem, kedves nagybátyám, ime, én az élő istenre és anyám emlékére esküszöm, hogy nincs okod reám haragudni.

— Nincs-e? — kiáltott föl a törvényszéki elnök, és eltaszitá magától a leányka kezét, — elfeledéd már tegnapi magadviseletét? elfeledted, hogy azon férfiutól, ki irányodban atyád helyét pótolá, egy csekély szivességet képes voltál megtagadni? Nem látod-e át, hogy éjjeli kóborlásod által azon férfiu hirnevének ártasz, akinek, midőn magadat közbeszéd tárgyává teszed, mint gyámatyádnak okozol gyalázatot? Azt hiszed, én el fogom azt türni, hogy a törvényszéki elnök háza a vidék gunytárgyául szolgáljon. Mint valami könnyelmü leány éjnek idején kóboroltál, egy nőtlen ember házánál több órát töltöttél, Éliásnak éjjeli légyottot adtál, és csak reggel tértél vissza a házhoz. Mindez ellenében mivel tudod magad menteni?

— Csak azzal, hogy a kerületi kapitánynyal igen fontos eligazitni valóm volt, és hogy Éliás az én tudtom s akaratom ellen követett, majd velem találkozván, haza kisért, — igy válaszolt Anna majdnem reszkető hangon.

— Csupa csürés, csavarás! Voltam Enkemannál, megkérdezém tőle, hogy miért voltál nála; és ő azt válaszolá, hogy nála semmi különös dolgod nem volt; Éliást illetőleg pedig már ugy is mindnyájan tudjuk, hogy darabidő óta egymásnak minden lépten-nyomon találkát adtok. Épen ti ketten, kiket én oly kiválólag szerettem; most oly botrányos dolgot követtetek el, hogy az amiatt házamat fenyegető gyalázat elháritásának csak egy utja és módja van.

A törvényszéki elnök elhallgatott. Tekintete az előtte összetett kezekkel s lesütött szemekkel álló Annán nyugodott. A szomoru és könyező leányka a sokáig tartó hallgatás következtében nagybátyjára tekintett, kihez halkan ezen kérdést intézé:

— És azon egyedüli ut és mód nemde az, hogy házadtól távozzam el?

— Ha mint mocsoktalant bocsáthatnálak el, ugy azt már megtettem volna, ámde igy mint a dolog van, a csak több beszédre szolgáltatna alkalmat. Most már az ócsárlás meggátlására nincs más mód, mint az, hogy te és Éliás egybekeljetek; még pedig minden halogatás nélkül; és ez nekem határozott akaratom.

Anna elhalaványodott, kinos benső töprenkedés szállotta meg, majd egy mély sohajtás után igy válaszolt:

— Kedves nagybátyám, annak nem lehet megtörténni. Lisbeth szereti Éliást. Én sohasem leszek azon férfiu neje, akit testvérem szeret.

— Mit beszélsz?! hát már te egészen megbomlottál? — igy kiáltott föl boszusan az elnök, majd megfenyegetvén az ellenkezőt, elfordult tőle, miközben igy folytatá beszédét:

— Ha az egybekelés iránti megnyugvásodat holnap estig nálam be nem jelented, akkor elüzlek házamtól. Menj, nincs többé hozzád semmi szavam! — Majd midőn a zokogó Anna meg akará fogni kezeit, igy folytatá haragosan beszédét: — távozzál, és ne beszélj egy szót sem, mivel akkor nem tudom, mi történhetik. Hallottad határozatomat, és az változhatlan.

Anna hangosan zokogott, és sietve távozott a szobából.

A törvényszéki elnök ugy nézett utána, mint a szerető atya azon kedvelt gyermekére, kit benső érzelmei ellenére megdorgálni kényszerittetett, majd csengetett, és Éliást hivatta magához.

Amit a nagybátya és az unokaöcscs együtt beszéltek, — nem szükséges itt elősorolni. Mártha csak annyit hallott, hogy hangosan és hevesen beszéltek, de a beszéd értelmét kivenni nem tudta, habár folytonosan a külső ajtónál hallgatódzott is. Arról meg volt győződve, hogy Lisbethet emlegették.

(Folyt. következik.)

első rendelte meg, a miért számára külön díszpéldány nyomatik.

Ausztria.

(—) Károly Ferdinánd főherczeg hullája Seelowitzból tegnap este külön vonattal Bécsbe szállittatott. Holnap a kapuczinusok sirboltjába ünnepélyesen el fog temettetni. A főherczeg családja tegnapelőtt Bécsbe megérkezett.

A főherczeg halála következtében ő felsége a császár 16 napi udvari gyászt rendelt el.

Az „Augsbr. Allg. Ztg." azt jelzi, hogy a portának ösmeretes jegyzékére a három nagy-hatalmasság részéről még ez ideig semmi válasz nem adatott; ennélfogva az erre vonatkozó jelentés merő koholmánynak tekintendő.

A „Tageblatt" egy czikket közöl a Lang „Revolution von oben" czimü röpiratából, mely szerint a portának a gasteini egyezmény alkalmával tanusitott kétértelmü magatartásáról, és az egyezmény egyéb titkairól a fátyol föllebbentetik.

Szinházi szemle.

—i— Szombat, nov. 21. Uriel Acosta, tragédia 5 felvonásban, irta Gutzkow.

Uj betanulással másodszor. A darab hatásos részei jól sikerültek ugyan, de az egész nem keltett kellő hatást. Törökné Judithot jól személyesité, de hosszasabb magánbeszédeiben a fokozatos emelkedés helyett, némi bádgyadtságot tapasztaltunk. Őt és Mándokit Uriel szerepében a közönség sokszor és zajosan megtapsolta. Mándoki egyes részletében helyesen adta szerepét; ilyen jobb jelenete volt p. anyjával és a birósággal szemközt, de általában kifogás alá esik merev különös testtartása és arczjátéka, melylyel igazi szenvedélyt nem lehet kifejezni; p. mikor Judith lelkes szavait végig hallgatja. Hangsulyozása, szavalása sokszor helytelen volt, s a legszebb eszmék hatástalanul repültek el ajkairól. Rosz hangsulyozására elég legyen őt p. e sorban figyelmeztetni: „A földnek lényén semmi része nincs", melyet ő ugy mondott el, mintha a föld és nem Judith lényéről volna szó. Magában véve sulytalan észrevétel volna, de ez igy megy eleitől végig, nála, mint sok színészünknél általában. A szavalás legközönségesebb szabályai ellen is vétenek az unalomig.

Zöldi (Ben Akiba) kis szerepében kitünő volt, Horváth a nem szerepkörébe vágó alakkal (De Silva), elég sikerülten küzdött meg; Takács (De Santos) az átokjelenetben nagy hatással játszott. Lenkei, Ben Jochai gyülöletét s bosszuvágyát egyátalában nem birta visszatükrözni s épen nem volt intrikus.

A 4-ik felvonásban előforduló imadal előadása nem a legjobban sikerült s az összes operai személyzetnek nem válik nagy dicséretére; sokszor nem volt tiszta együttmozgás, egyes hang erősen kihallatszott az öszhang rovására, a közép hangok elmosódtak. Egyszóval annyi jó énekestől szebb imadalt várunk.

—i— Vasárnap, november 22. Parlagi Jancsi, népszinmü 3 felvonásban. Ujonan magyar szinre alkalmazta Szentpéteri Zsigmond.

Szabó Bandi a czimszereppel próbálkozott meg. E fiatal, tehetséges szinész sok jó tulajdonsággal lépett a szinpadra s idővel szép sikert arathat, de ma még, ugy látjuk, annak természeti adományok mellett, mélyebb tanulmányt nem fordit a nemesebb alakok ábrázolására. Jelen szerepében sem tüntette elő azon finom árnyalatot, mely a pusztai Parlagi Jancsi és a müvelt Parlagi János között van. Amott megvolt benne a kellő szilajság, de utóbbi alakjában a nemes, nyugodt férfiasságot inkább bátortalansággal helyettesité; szerelmi vallomása élettelen volt. Kissé fátyolozott hangon énekelt népdalai ma nem sikerültek ugy, mint máskor. Ma is kapott egy koszorut. — Törökné (Széppatakiné), kedvetlenül, Dózsa (Bárodi F.) Horváthné (Rózsi), Horváth (Vidor Máté), jól játszottak. Azonban Dózsa Parlagi megsebesitése alkalmával nem fejtett ki kellő izgatottságot. Átalában pedig, pár kitünő jelenetet kivéve, milyen volt p. Horváth és Horváthné perelése, az előadás közepes sikerrel folyt le.

Külföld.

— **Németország.** Azt beszélik, hogy gróf Arnim az „Allgemeine deutsche Korrespondenz" ellen pert akar kezdeni. Gróf Arnimnak az ellene inditott vádirat e hó 18-án felolvastatott és kézbesittetett. Ugyanakkor egészségi tekintetből vádlottnak megengedtetett, hogy naponkint illetékes felügyelet mellett, egy órányi ideig sétálhasson.

Beseler országgyülési képviselő e hó 18-án a házrendszabály ügyében beszédet tartott, mely által az elnök Forckenbeck annyira sértve érezte magát, hogy állásáról leköszönt; ennek következtében nevezett képviselő e hó 19-én nyilatkozatot olvasott föl, melyben kijelentette, hogy ő az elnököt távolról sem kivánta megsérteni. Az elnök lemondása folytán uj választás tartatott és Forckenbeck egyhangulag ismét megválasztatott, ki azt az érintett nyilatkozatról vett értesités folytán el is fogadta.

Gortschakoff herczeg orosz kanczellár Berlinben van, és ott az őt meglátogató Bismarck herczeggel hosszasan értekezett, azután pedig visszautazott Pétervárra.

Az elszász-lothringeni hatóságok eljárása ellen beadott interpelláczióra Herczog birodalmi biztos következőleg válaszol: A kormány azt meg nem engedheti, hogy a Németországban levő franczia alattvalók érdekét a kormánynyal szemben egy németországi képviselő védelmezze, mert ha a külföldiek érdeke megsértetik, azt a diplomáczia utján kell és lehet orvosolni. Az országgyülés tartama alatt elfogott több szocziál-demokrata képviselő szabadonbocsáttatása iránt beadott javaslat egyhangulag elvettetett. Windthorstnak azon nyilatkozatára, hogy a legközelebb történt elzárásokból következtetve, többé még a követségek tagjai sem biztositvák az elfogatásoktól; Bismarck azt válaszolá, hogy panaszkodó adós maradt annak igazolásával, hogy az elfogatások törvényellenesen történtek, — a törvénysértések a társadalom oly osztályában kezd lábra kapni, melynek első helyen volna kötelessége a törvényeket tiszteletben tartani.

— **Francziaország.** Decazes miniszter a tengerészeti miniszterrel tartott értekezlet folytán elrendelte, hogy a bidasson-i vizekre ujabb ágyusnaszád küldessék.

E hó 19-én a szt. Dónis-ben levő vegyészeti gyár fölrobbant. A kár rendkivül nagy. A rettentő robbanás döreje egész Páris környékén hallható volt.

— **Angolország.** Derby lord, kihez a sziriai katholikusok a keresztyénség elnyomatt állapota miatt küldöttséget menesztettek, a panaszkodóknak következőleg válaszolt: habár a szultán a párisi egyesség alkalmával keresztyén alattvalóinak a békés állapotban élhetést megigérte, mégis a külhatalmak beavatkozása csak azon esetben történhetnék meg, ha a keresztyén alattvalók nemzetisége fenyegettetnék. Mely eset most fen nem forogván, az angol kormány csak a barátságos közbenjárás szerepét teljesitheti.

Az angol katholikusok gyülést tartottak, hol is rendkivül sokan jelentek meg. A vatikán azon dekretuma felett kellett határozni, mely a Gladstone röpirata folytán közrebocsáttatott. A gyülés egyhangulag elhatározta, hogy tagjaira nézve a vatikáni konziliumnak a pápai csalhatatlanságra vonatkozó dekretuma az angol polgári kötelezettségek teljesitésében semmi változást sem fog előidézni.

Olaszország. A hivatalos lap jelenti, hogy a senatus elnökévé Ambrois; alnökökké pedig gróf Serra, Scialoja, Mamiari és Arese neveztettek ki; ezenkivül még 14 uj senator nevét közli.

UJDONSÁGOK.

* **Csokonai Vitéz Mihály** születésének százegyedik évfordulati napa emlékére, tegnap rendezett ünnepélyt a főisk. magyarirodalmi önképző-társulat, az énekkar közreműködésével. Ez ünnepély régóta szolgál összekötő kapocsként a tanuló ifjuság és a városi közönség közt, másfelől az ifjuságnak a szellem bajnokai iránti kegyeletéről tesz időnként bizonyságot. A jelen ünnepély is igazolta mindkét szempontot. A városi közönség nagy számmal jelent meg, a hölgyek ugy, mint a férfiak, és teljesen sikerültnek mondható az ifjuság által rendezett ünnepély. Ezuttal a főiskolai tanári karbol is több egyén volt jelen, mint máskor. A müsorozat minden száma jól sikerült s a Csokonai szövegére irt örök szépségü dalok, Csák János felolvasása, Torma Károly szavalata, s Kósa Ede dicsköltemènye, közhatást keltettek, s a közönség azon biztos meggyőződéssel távozhatott el, hogy az örök ifjuság ma is kegyeletes, ma is életképes. Megjegyezzük még ez ünnepélyről, hogy az nemcsak városunkban támasztott viszhangot, hanem a miskolczi tanulók önképzőegylete is két küldött, Vadászi Albert és Engel Dávid által képviselteté magát azon. A küldöttek tiszteletére aztán ifjuságunk igazi magyar szivességgel estélyt rendezett Király Mihály magyar zamatu boráról s izletes ételeiről előnyösen ismert vendéglőjében. Legyenek üdvözölve a derék ifjak városunkban, s vigyék magukkal a főiskolai ifjuság s az itt töltött idő jó emlékét.

* **Erdélyi Mariette** kisasszony, aki szinházi közönségünknek méltán lőn kedvenczévé, közelebbről a „Tévedt nő"-ben fog fellépni jövő szerdán. Kedves vendégünk ezenkivül még csak egyszer lép fel, szombaton, „Hunyadi László"-ban.

* **A Tiszavölgy lakosaihoz** czimmel Kenessey Kálmán tollából érdekes czikket közlünk ma a „Földmivelési érdekeink" után. Még folytatása következik. A czikk végéről felemlitjük előre is, hogy a csatornázás ügyében a nagy értekezletet szerző Debreczenben, vagy Karczagon óhajtaná megtartatni. Mi azt hiszszük, hogy e végett Debreczen igen alkalmas hely volna. Ajánljuk e czikket a „Tiszavölgy lakosai" figyelmébe.

* **Szatmáriné asszony,** aki a „Mamá"-ban feledhetlenné tette magát közönségünk előtt, — ugy halljuk — karácson táján hajlandó volna szinházunkban hat estén fellépni, mivel akkor épen szünideje lesz. Reméljük, hogy intendánsunk nem fogja elszalasztani a kedvező alkalmat.

* **A ref. tanitók** tegnap délután tarták alakuló közgyülésöket, melyen, mig az egyházinál levő alapszabályok megerősittetnek, ideiglenes elnöknek Békési Péter, pénztárnoknak Deli Tamás, bizottsági tagoknak: Stáhl Ede, Miskolczi János, Kállai István, Herczeg János és Tóth Károly tanitók választattak. Itt jegyző Stáhl Ede. Ezen bizottság megkezdi müködését jövő év első napján. Ugyane gyülésen az értekezleti egylet is megalakult, elnöknek a tanitótestület időszerinti dékánja, — mely tisztet most Hajdu István viseli, — jegyzőül Kállai István választatott meg. — A testület szép számmal volt képviselve, s ez csalhatlanul mutatja, hogy az illetők átérezték a gyám és értekezleti egylet horderejét és szükségét. Legyen siker mükédésökön!

* **A vidéki pénzintézetek egyesületének** tegnap tartott alakuló közgyülése igen látogatott volt. — A tegnapelőtt tartott ismerkedési estélyen és a tegnapi banketten a Hungária vendéglőben igen derült hangulat uralkodott. Óhajtandó, hogy e szövetség az önálló nemzeti bank létrejöttének legyen forrása. — Városunkból az „alföldi takarékpénztár", Nemes Gábor igazgató és Klekner Gyula választmányi tag, és az „iparegyesületi takarék- és hitelintézet" Ábraham László jogtanácsos és Schwarcz Bernát vál. tag által — voltak képviselve. Ez intézetek a szövetségbe be is léptek. — A 4 millió forint, melyet az osztrák nemzeti bank a hazai első takarékpénztár közvetitése mellett adott a szövetség rendelkezésére, már folyóvá is tétetett. — Ábray Károly elnök, és társai — kik e téren megindították a mozgalmat, s alig 4 hó alatt oly szép eredményt mutathatnak fel, hogy a közjólét előmozditása körül mindenesetre sok érdemet szereztek s megilleti őket az elismerés.

* **Kenessey Kálmán** nem rég Londonban járt, s ott egy szép templomi éneket hallott, a mi neki igen megtetszett. E darabot lehangjegyeztette s a debreczeni főiskolai énekkarnak ajándékul megküldé. Ha közelebbről szerencsénk lesz Kenesseyhez, amaz éneket a karnak előadja.

* **A ref. egyháztanács** által a reál., gazd. s keresk. iskolák helyiségének épitésére kiküldött bizottság november hó 26-ik napján d. u. 3 órakor ülést tart az az egyháztanács jegyzői irodájában. Tárgyak: elnökválasztás, és a városnak átbocsátandó telkek átadási feltételeinek megbeszélése.

* **A debreczeni** nőegylet árvaháza felépitésére rendezett, a m. k. magas pénzügyiminiszterium által engedélyezett nagy ezüst sorsjáték huzása deczem. 1-én d. u. 3 órakor fogja kezdetét venni a városháza gyüléstermében, midőn ez at. c. közönségnek tudtára adatik egyuttal tisztelettel felhivatnak mindazok, kiknél még elárusitatlan sorsjegyek vannak azok a kitett határidőig leendő visszaküldésére, különben elarusitottaknak fogván tekintetni. Kelt Debreczenbeu nov. 23-án 1874. Komlóssy Imréné alelnők.

* **A debreczeni első ipartársulati bank** igazgatói állásától Telegdi László a választmány által felmentetett, s helyettes igazgatóul Holló si Lajos választatott meg.

* **Id. Jenei József** temetése tegnap nagy reszvét közt ment végbe. A templomban Révész Imre remek beszédet tartott felette. Béke az elhunyt porainak!

* **Zöldy Miklóst,** az eredeti magyar alakok e páratlan személyesitőjét s a szó valódi értelmében kitünő szinmüvészt a budapesti nemzeti szinházhoz szándékoznak szerződtetni. Bármennyire óhajtjuk, hogy ő továbbra is miénk maradjon, mégsem lehetünk oly önzők, hogy előmenetelét — mire igazán méltó — irigyelhetnők. Vigasztalásunk és büszkeségünk lesz mindig, hogy őt már 9 év óta magunkénak tarthatók.

* **A vadásztársulat** által tegnapelőtt rendezett összejövetel, illetőleg hajtó-vadászat, — a mint halljuk, — nagyon jól sikerült. — Vidám kedélyhangulat uralkodott, a mit fokozott Balázs Kálmán jókedvre derítő zenéje is. A vadászat eredménye volt 2 farkas, 1 róka, 16 db. nyul, melyek a helyszinén el is árvereztettek.

* **Ma temették el** özv. Püspöki Istvánnét. Haláláról a családi gyászjelentés következőleg hangzik: Mélyen megkeseredett szivvel tudatjuk néhai özvegy Püspöki Istvánné, született Aszalai Kónya Juliánna feledhetlen jó édesanyánk, hosszas szenvedései után, folyó november hó 21-én délutáni 1 órakor, életének 49-dik évében történt gyászos kimultát. A kiszenvedettnek földi részei folyó november kó 23-án délutáni 2 órakor, előbb nyomtató-utczán 805. számu házánál, majd a reform. nagytemplomban tartandó végtisztességtétel után, a czegléd utczai sirkertben fognak eltakaritatni. Mely tisztességtételre az elhunytnak minden közelebb s távolabb álló rokonait, jó ismerőseit s a városi tisztelt közönséget tisztelett meghivjuk. Debreczen, 1874, november hó 21-én. Az elhunytnak gyászoló árvái: Püspöki Lajos, Püspöki Emma, Püspöki Erzsébet. Béke lengjen az elhunyt pora fölött!

* **Esküvő.** Konrád János helybeli iparospolgártársunk jövő szerdán tartja egybekelési ünnepélyét Lux Amália urhölgygyel a Szepességről. Legyen áldás a szerető ifju pár szivfrigyén!

* **A délutáni harangozás** a ref. templomaiban ezután a téli hónapokban vasárnap és ünnepnapokon is 2 órakor fog lenni.

* **Gyászjelentés.** A nehéz csapástól sujtott szív fájdalommal telt érzetével jelentem szeretett kis leányomnak Gizellának folyó hó 22-én d. u. 2 órakor, életének 14. hónapjában hörghurut következtében történt halálát. A kis ártatlan szülött földi részei f. hó 24-dik napján d. u. 2 órakor, an.-hatvanutczai 1095. sz. a. házamnál tartandó rövid gyászszertartás után a n.-péterfiai sirkertbe fognak örök nyugalomra tétetni, a csak párnap előtt elhunyt édes anyja porlandó hamvai mellé. Mely szomoru végtisztességtételre a fájdalmaimban résztvevő rokonokat, barátokat és jó ösmerősöket bánatos szivvel meghivom. Debreczen, 1874. november 22-én. Thamássy Károly, Kálmán egyetlen gyermekem nevében is. Igaz részvéttel kivánunk erőt s vigasztalást a sokszorosan sujtott apa szivének.

* **A borméró társulat** tegnap közgyülést tartott, s itt oly határozat hozatott, hogy a hivatalnokok naponkint, a vasárnap és ünnep kivételével, kilencz órai időt tartoznak a hivatalban tölteni. S évi dijok mintegy 400 ft. Azt hiszszük, hogy e határozat a társulat érdekét nem mozditja elő.

* **Tévedés.** Lapunk mult számának 2-dik tárczaczikkében „Csokonai birája" helyett „Csokonai liráját" olvasandó.

* **Elveszett.** Tegnap délután 3 és 4 óra közt hatvanutczának a pástiköztől a piaczig tartó részén, valaki elvesztett egy aranykarpereczet. E bajlós karpereczneka Rákóczi-zsinór szövéséhez hasonló veretü alakja van, közepén egy piros kővel. A tulajdonos előtt, mint kedves emlék, különös becscsel bir, ennélfogva kéretik a megtaláló, hogy azt a kapitányi hivatalnál átadni sziveskedjék. A bejelentő megtalálónak, vagy a netalán eltitkolni akarót följelentőnek 10, azaz tiz forint jutalomdij fog azonnal átadatni.

* **Egy nehány darab ezüstbuszast** tüntetett el bizonyos leány egy borméró helyiségben levő asztalból, hanem müveletét siker nem kövctte, mivel rajtavesztett és a rendőrségnek átadatott.

* **A tengerinek** nagy behozatala volt a szombati vásárunkon, — s az azt szükséglő közönségünk ugy igyekezett javára forditani, hogy nehány krral lejebb srófolta árát; — egyéb termény csaknem egészen hiányozván, a szemes tengeri ára köblönkint 4.60—5 ftig, a csős tengeri zsákja 1.40—70 krig lettek értékesithetők.

Délutáni posta.

A gödöllői kerületben Fáy Béla ellenzéki egyhangulag képviselővé választatott.

— A vidéki pénzintézetek kongreszszusa több, mint 200 pénzintézet képviselője által volt látogatva. A gyülést Ábrai Károly szép beszéddel nyitá meg, ki elnökké egyhangulag kikiáltatott. Azután Lichtenstein József (Miskolcz) emlékirata az adótjavaslat ellen jött tárgyalás alá, mely különösen a betétek megadóztatása ellen van irányozva; a javaslat el is fogadtatott Teleszki módositásával, mely a tartalékokre megadóztatása ellen is van irányozva. Az e tárgyu kérvényt Teleszki mutatja be a képviselőháznak. Az átalános hazai takarékpénztár és bankszövetség tárgyában beadott inditványok bizottsághoz utasittattak. A gyülés d. u. 3 órakor végződött, s folytatása ma reggelre halasztatott.

Debreczeni szinház.

III. bérlet 3. szám.

Kedden, nov. 24-én 1874.

adatik:

A kedves nagybácsi.

Bohózat 5 felv. Kneissel után magyarositotta Mátrai B. Béla.

Kezdete 7 órakor, vége 10-kor.

Szerdán bérletfolyamban adatik:

A TÉVEDT NŐ.

(La Traviata.)

Opera 4 felv. Erdélyi Mariette k. a. Violetta szerepében mint vendég.

— **Bécsi tőzsde** nov. 23. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.—, cs. arany 5.26—; Napoleonarany 8.90—.

Felelős szerkesztő a kiadótulajdonos:

OLAH KAROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

I. Bécs és Budapestről Kassafelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
Bécs északkiv. in.	8	10	este	8	30	reggr.			
„ állam v „	8	20	„	8	30	„			
Budapest „	7	30	reggr.	6	3	este			
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.			3. 4. o.		
Czegléd „	10	18	délel.	9	19	este	4	—	reggr.
Szolnok „	11	22	„	10	26	éjjel	6	16	„
P.-Ladány „	2	—	délut.	1	55	„	11	36	délel.
Debreczen „	3	51	„	4	30	reggr.	2	20	délut
Nyiregyh. „	5	39	„	7	48	„	5.4	ost (érk.)	„
Szerencs „	8	4	este	11	27	délel.	4	30	r.)
Miskolcz érk.	9	6	éjjel	1	5	d. u.	6	37	*)
Miskolcz indul				1	51	délut.	8	—	r.)
Kassa érk. „				6	—	este	11	43	délel

II. Bécs és Budapestről Arad és Temesvárfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
Bécs északkiv. in.	8	10	este	8	20	reggr.			
„ állam v „	8	30	„	8	30	„			
Budapest „	7	30	reggel	6	3	este			
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.			3. 4. o.		
Czegléd „	10	18	dél.	9	8	éjjel	6	30	reggr.
Szolnok „	11	12	„	10	15	„	8	54	„
Mezö-Tur „	12	22	délut.	11	5	„	11	42	délel.
Csaba „	2	1	„	2	55	reggr.	4	16	délut.
Arad érkezés.	3	36	„	5	35	„	7	33	este
„ indulás.	3	51	„	6	—	„			
Vinga „	4	43	„	7	13	„			
Temesvár érken.	5	40	„	8	36	„			

III. Bécs és Budapestről Nagyváradfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napszak
Bécs északkiv. in.	8	16	este	8	20	reggel
„ állam v. „	8	20	„	8	30	„
Budapest „	7	30	reggr.	6	3	este
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.		
Czegléd „	10	18	„	9	18	„
P.-Ladány „	2	35	délután	2	10	reggel
B.-Ujfalu „	3	35	„	3	42	„
N.-Várad érkez.	4	47	„	5	21	„

IV. Kassáról Budapest és Bécsfelé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
Kassa indul	1. 2. 3. o.			1. 1. 3. 4. o.		
Miskolcz „	7	42	„	9	20	délel.
Szerencs „	8	58	„	11	4	„
Nyiregyh. „	10	43	délel.	1	17	este
Debreczen „	12	48	délut.	10	12	éjjel
P.-Ladány „	2	24	„	12	22	„
Szolnok „	4	54	„	4	40	reggr.
Czegléd érk.	5	49	„	5	59	„
Budapest „	8	31	este	8	45	„
Bécs állam „	6	11	reggr.	6	22	este
„ északki v.	6	24	„	6	34	„

V. Temesvár és Aradról Budapest és Bécsfelé

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napsz.
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. o.		
Temesvár indul	10	17	dél.	6	20	délu.
Vinga „	11	22	„	7	49	este
Arad érkezés „	12	12	délut.	8	52	„
„ indulás	12	30	„	9	16	„
Csaba „	2	10	„	11	42	éjjel
Mezö-Tur „	3	43	„	2	14	„
Szolnok „	4	54	„	3	24	reggr.
Czegléd érkezés	5	49	este	4	49	„
Budapest „	8	31	„	8	45	„
Bécs államv. „	6	11	reggr.	6	22	este
„ északki v. „	6	24	„	6	34	„

VI. Nagyváradról Budapest és Bécsfelé.

	nap-zak	ó.	p.	napszak
	1. 2. 3. o.			1. 2. 3. 4. o.
N.-Várad indul.	11	22	délelőtt	9	—	este
3.-Ujfalu „	12	28	délután	10	27	éjjel
P.-Ladány érkez.	1	28	„	11	45	„
Czegléd „	5	49	„	5	59	reggel
Budapest „	8	31	este	8	45	„
Bécs államv. „	6	11	reggel	6	22	este
„ északki v. „	6	24	„	6	34	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, N.-Váradon, Nyiregyházán, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

*) Minden szerdán és szombaton.

Ajánlkozás.

HANZEL MÁRIA, saját gépével dolgozó varró leány, privát házaknál ajánlja kész szolgálatát. Lakása nagycsapóutczán 240. szám alatt. 618 1—

Hirdetmény.

Ujfejértó mező városában, mely 7000 lelken felüli lakost számol, hol állandóul beszállásolt katonaság fekszik, a kösbirtokosság tulajdonát tevő regalejog az 1875. év április 24-től a következő 3 évre — vagyis az 1878-ik év április 24-ig — az 1875-dik év február 1-só napján Ujfejértó városában nyilvános árverésen hassonbérbe fog adatni. A feltételek megtekinthetők alulirottnál.

Kelt Ujfejértón, 1874. nov. 20.

Szunyoghy Jónás, földesuri felügyelő. 617 1—3

HIRDETMÉNY.

Alólirottak, a Kassán évek óta fenálló, gőzerővel működő és a legujabb gépekkel ellátott

Selyem és gyapjuszövetek müfestészeti, kelmenyomató és avató üzletünket

ajánlván, van szerencsénk a t. cz. közönséggel tudatni és különös figyelmébe ajánlani, hogy ez üzletet vászonfestészetre is alkalmazván, nem csak selyem, gyapju, félgyapju, lustres stb. kelmék bármely szinre leendő festését és számos legujabb minták szerinti nyomatását elvállalhatjuk és a szövetéket uj kelmékhez hasonlókká idomithatjuk, hanem ezentul **gyapot és vászon** szövetek is a divatos **honi és Tegetthofkék** szinre festhetők és nyomathatók leendnek.

A legujabb mintákkal kiegészitett mutatványlapok megtekinthetők:

Kassán, saját helyiségünkben, malomutcza 3-dik szám. Budapesten: halpiacz 1. szám.

Debreczenben: Klimó és Holvay, S.-a.-Ujhelyt: Szentgyörgyi József, Nagy-Bányán: Moldován Kálmán, Eperjesen: Nehrer Ágoston uraknál. Ungvárt: Peltsárszky Adolf,

Mély tisztelettel

HALTENBERGER TESTVÉREK, Kassán.

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.